

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (prvá komora)
zo 6. októbra 2005*

Vo veci C-276/03 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora, podané
24. júna 2003,

Scott SA, so sídlom v Saint-Cloud (Francúzsko) v zastúpení: J. Lever, QC, G. Peretz, barrister, A. Nourry, R. Griffith a M. Papadakis, solicitors, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalobca,

ďalší účastníci konania:

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: J. Flett, splnomocnený zástupca, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalovaná v prvostupňovom konaní,

* Jazyk konania: angličtina.

Francúzska republika,

vedľajší účastník v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (prvá komora),

v zložení: predseda prvej komory P. Jann (spravodajca), sudcovia N. Colneric,
K. Schiemann, E. Juhász a E. Levits,

generálny advokát: F. G. Jacobs,
tajomník: M.-F. Contet, hlavná referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 3. februára 2005,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 14. apríla 2005,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Svojím odvolaním Scott SA (ďalej len „Scott“) žiada zrušenie rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev z 10. apríla 2003, Scott/Komisia (T-366/00, Zb. s. II-1763, ďalej len „napadnutý rozsudok“), ktorým Súd prvého stupňa zamietol jeho

žalobu smerujúcu k zrušeniu rozhodnutia Komisie 2002/14/ES z 12. júla 2000 týkajúceho sa štátnej pomoci poskytnutej Francúzskom v prospech Scott Paper SA/Kimberley-Clark (Ú. v. ES L 12, s. 1, ďalej len „napadnuté rozhodnutie“), v rozsahu, v akom sa táto žaloba zakladala na porušení článku 15 nariadenia Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúceho podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 93 Zmluvy o ES (Ú. v. ES L 83, s. 1; Mim. vyd. 08/001, s. 339), Komisiou Európskych spoločností.

Právny rámec

- 2 Článok 15 nariadenia č. 659/1999 stanovuje:

„1. Právomoci Komisie vymáhať pomoc budú predmetom vymedzeného obdobia [premlčacej doby – *neoficiálny preklad*] desiatich rokov.

2. Vymedzené obdobie [Premlčacia doba — *neoficiálny preklad*] začína dňom, kedy sa protiprávna pomoc udelila príjemcovi buď ako individuálna pomoc alebo ako pomoc podľa schémy pre pomoc. Akýkoľvek akt [úkon — *neoficiálny preklad*] vykonaný Komisiou alebo členským štátom, konajúcim na žiadosť Komisie v súvislosti s protiprávnou pomocou preruší vymedzené obdobie [premlčaciu dobu — *neoficiálny preklad*]. Po každom prerušení sa začne čas počítať od začiatku. Vymedzené obdobie sa pozastaví na [Premlčacia doba prestáva plynúť — *neoficiálny preklad*] také dlhé obdobie, na aké je rozhodnutie Komisie predmetom konania na Súdnom dvore Európskych spoločností.

3. Akákoľvek pomoc, v súvislosti s ktorou vymedzené obdobie uplynulo [premlčacia doba uplynula — *neoficiálny preklad*], sa bude považovať za existujúcu pomoc.“

Skutkový stav

- 3 Z bodov 12 a 13 napadnutého rozhodnutia, ako aj z bodov 1 až 10 a 13 až 19 napadnutého rozsudku vyplýva, že skutkový stav je v podstate nasledujúci.
- 4 Roku 1969 spoločnosť Scott Paper Company zriadená podľa amerického práva nadobudla spoločnosť Bouton Brochard zriadenú podľa francúzskeho práva a vytvorila samostatnú spoločnosť Bouton Brochard Scott SA (ďalej len „Bouton Brochard Scott“), ktorá prevzala aktivity Bouton Brochard.
- 5 Roku 1986 sa Bouton Brochard Scott rozhodla zriadiť vo Francúzsku závod a vybrala si na tento účel pozemok v departemente Loiret v priemyselnej zóne La Saussaye.
- 6 Dňa 31. augusta 1987 mesto Orléans a predmetný departement poskytli Bouton Brochard Scott určité výhody. Na jednej strane jej tieto subjekty predali za zvýhodnených podmienok pozemok s rozlohou 48 hektárov v predmetnej priemyselnej zóne. Na druhej strane sa zaviazali vypočítať asanačný poplatok podľa preferenčnej sadzby.

- 7 Bouton Brochard Scott sa v novembri 1987 premenovala na Scott.
- 8 V januári 1996 akcie tejto spoločnosti nadobudla Kimberly-Clark Corporation.
- 9 V januári 1998 táto spoločnosť oznámila zatvorenie predmetného závodu, ktorého aktíva, teda pozemok a papieren, nadobudol Procter & Gamble v júni 1998.
- 10 V nadväznosti na sťažnosť Komisia žiadala listom zo 17. januára 1997 Francúzsku republiku o informácie týkajúce sa vyššie uvedených výhod. Nasledovala výmena korešpondencie s orgánmi tohto členského štátu.
- 11 Rozhodnutím z 20. mája 1998 sa Komisia rozhodla začať konanie upravené článkom 93 ods. 2 Zmluvy ES (teraz článok 88 ods. 2 ES) a informovala o tom predmetný členský štát listom z 10. júla 1998, ktorý bol uverejnený v *Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev* 30. septembra 1998 (Ú. v. ES C 301, s. 4).
- 12 V rovnaký deň ako deň uverejnenia francúzske orgány telefonicky informovali Scott o tomto rozhodnutí začať konanie.
- 13 Dňa 12. júla 2000 Komisia prijala napadnuté rozhodnutie, podľa znenia ktorého štátna pomoc vo forme preferenčných cien pozemku a preferenčnej sadzby asanačného poplatku, ktoré Francúzska republika poskytla v prospech Scott, bola vyhlásená za nezlučiteľnú so spoločným trhom a bolo nariadené jej vymáhanie.

Konanie pred Súdom prvého stupňa a napadnutý rozsudok

- 14 Návrhom doručeným do kancelárie Súdu prvého stupňa 30. novembra 2000 Scott podal žalobu proti napadnutému rozhodnutiu smerujúcu k jeho čiastočnému zrušeniu.
- 15 Francúzska republika vstúpila do tohto konania ako vedľajší účastník na podporu návrhov Scott.
- 16 Na návrh tejto spoločnosti sa Súd prvého stupňa rozhodol vysloviť sa k žalobnému dôvodu založenému na porušení článku 15 nariadenia č. 659/1999 pred skúmaním ostatných dôvodov žaloby.
- 17 V tomto ohľade bol žalobný dôvod Scott rozdelený do dvoch častí založených na:
 - porušení predmetného článku 15 Komisiou tým, že sa domnievala, že premlčacia doba mohla byť prerušená úkonom, ktorý nebol oznámený príjemcovi protiprávnej pomoci, v danom prípade žiadosťou o informácie zo 17. januára 1997, alebo alternatívne
 - porušení toho istého článku 15 Komisiou tým, že sa domnievala, že premlčacia doba mohla byť prerušená úkonom uskutočneným a oznámeným po uplynutí tejto doby, v danom prípade rozhodnutím o začatí konania z 20. mája 1998.

- 18 Napadnutým rozsudkom Súd prvého stupňa zamietol žalobu v rozsahu, v akom bola založená na porušení článku 15 nariadenia č. 659/1999, a rozhodol sa pokračovať v konaní v zostávajúcej časti.
- 19 Očakávajúc tento rozsudok, Súd prvého stupňa prerušil konanie vo veci Scott/Komisia (T-366/00), ako aj konanie vo veci Département du Loiret/Komisia (T-369/00), ktorých predmetom je tiež zrušenie napadnutého rozhodnutia.

Návrhy účastníkov konania pred Súdnym dvorom

- 20 Scott navrhuje, aby Súdny dvor:

- zrušil napadnutý rozsudok,
- zrušil článok 2 napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom sa týka pomoci vo forme preferenčnej ceny za pozemok, a
- zaviazal Komisiu na náhradu trov konania v prvostupňovom a odvolacom konaní.

21 Komisia navrhuje, aby Súdny dvor:

- zamietol odvolanie v celom jeho rozsahu alebo v prípade, že by mal vyhovieť časti odvolania,
- vrátil vec Súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, alebo
- zamietol žalobu podanú Súdu prvého stupňa v rozsahu, v akom sa týka žalobných dôvodov založených na porušení článku 15 nariadenia č. 659/1999.

O odvolaní

Argumentácia účastníkov konania a napadnutý rozsudok

- 22 Na podporu svojho odvolania Scott uvádza v podstate jediný odvolací dôvod založený na chybnom výklade článku 15 nariadenia č. 659/1999 Súdom prvého stupňa, ktorý rozhodol, že premlčacia doba mohla byť prerušená úkonom, ktorý nebol oznámený príjemcovi pomoci, v danom prípade žiadosťou o informácie zo 17. januára 1997.
- 23 V bodoch 58 až 60 napadnutého rozsudku Súd prvého stupňa prijal záver, že samotná skutočnosť, že príjemca pomoci nevedel o existencii žiadostí o informácie

podaných Komisiou dotknutému členskému štátu nemá za následok zbavenie týchto žiadostí účinku, čo sa týka premlčacej doby uvedenej v článku 15 nariadenia č. 659/1999. Tento článok zaviedol jedinú premlčaciu dobu, ktorá sa uplatňuje rovnakým spôsobom na dotknutý členský štát a na tretie osoby. Okrem toho, konanie stanovené v článku 93 ods. 2 Zmluvy je vedené najmä medzi Komisiou a dotknutým členským štátom, pričom tretie zainteresované osoby, medzi nimi príjemca pomoci, majú právo byť informovaní a mať možnosť uplatňovať svoje tvrdenia, keďže majú v tomto konaní najmä úlohu „zdroja informácií“ Komisie. Predsa však, Komisia nie je povinná oznámiť potenciálne zainteresovaným osobám vrátane príjemcu pomoci úkony, ktoré uskutočňuje vo vzťahu k protiprávnej pomoci pred začatím konania podľa článku 93 ods. 2 zmluvy.

24 V bode 61 napadnutého rozsudku Súd prvého stupňa dodal, že príjemca neoznámenej pomoci, ako je pomoc v danom prípade, nemôže mať legitímnu dôveru v zákonnosť pomoci. Navyše Súd prvého stupňa v bode 62 toho istého rozsudku konštatoval, že pred nadobudnutím účinnosti nariadenia č. 659/1999 príjemca takejto pomoci nemohol uplatňovať žiadnu právnu istotu vo vzťahu k premlčaniu práva na vymáhanie pomoci, a preto prerušenie premlčacej lehoty pred nadobudnutím účinnosti tohto nariadenia nemalo za následok zbavenie ho tejto právnej istoty.

25 Takže podľa Scott tak zo znenia, najmä z výrazu „akt [úkon — *neoficiálny preklad*] vykonaný... členským štátom konajúcim na žiadosť Komisie“, ako aj z účelu článku 15 nariadenia č. 659/1999 vyplýva, že iba úkon, ktorý bol oznámený príjemcovi pomoci, môže prerušiť premlčaciu dobu vo vzťahu k tomuto príjemcovi, aj keď to predpokladá rôzne premlčacie doby vo vzťahu k rôznym zainteresovaným stranám. V tejto súvislosti Scott tvrdí, že v rámci konania začatého podľa článku 93 ods. 2 Zmluvy je málo podstatné, že príjemca pomoci je iba „zdrojom informácií“, že Komisia nemala povinnosť oznámiť tomuto príjemcovi uskutočnenie prerušujúceho úkonu, že tento príjemca nemohol mať legitímnu dôveru v zákonnosť protiprávnej pomoci, alebo že desať rokov po poskytnutí predmetnej pomoci nebolo uvedené nariadenie ešte ani účinné.

Posúdenie Súdnym dvorom

- 26 Je potrebné pripomenúť, že článok 15 nariadenia č. 659/1999 stanovuje desaťročnú premľaciu dobu, ktorá začína dňom, kedy sa protiprávna pomoc poskytla príjemcovi. Podľa znenia odseku 2 druhej vety toho istého článku, premľaciu dobu prerušuje „akýkoľvek akt [úkon — *neoficiálny preklad*] vykonaný Komisiou alebo členským štátom konajúcim na žiadosť Komisie v súvislosti s protiprávnou pomocou“.
- 27 Hoci toto ustanovenie obsahuje v skutočnosti dvojitý odkaz na „akt [úkon — *neoficiálny preklad*] vykonaný Komisiou“ a „žiadosť Komisie“, toto nemôže napriek tomu znamenať, že žiadosť o informácie adresovaná touto inštitúciou dotknutému členskému štátu môže predstavovať „akt [úkon — *neoficiálny preklad*] vykonaný Komisiou“ iba pod podmienkou, že bola oznámená príjemcovi pomoci. Ako uvádza generálny advokát v bodoch 87 až 90 svojich návrhov, dvojitý odkaz sa môže vysvetľovať na jednej strane nedbalosťou zákonodarcu, ktorý, ako sa zdá, prevzal bez postrehnutia procesných rozdielov formuláciu použitú v článku 2 nariadenia Rady (EHS) č. 2988/74 z 26. novembra 1974 o premľacej lehote v stíhaní a pri výkone rozhodnutia v oblasti právnej úpravy dopravy a hospodárskej súťaže Európskeho hospodárskeho spoločenstva (Ú. v. ES L 319, s. 1; Mim. vyd. 07/001, s. 61). Na druhej strane nemožno vylúčiť, že existujú určité situácie, v ktorých „žiadosť Komisie“ nepredstavuje automaticky a súčasne „akt [úkon — *neoficiálny preklad*] vykonaný Komisiou“. Nakoniec, ako to poznamenal generálny advokát v bode 91 svojich návrhov, nariadenie č. 659/1999 pripúšťa eventúálnu existenciu viacerých (postupných) prerušujúcich úkonov, pretože sa v jeho článku 15 uvádza, že po každom prerušení začne premľacia doba plynúť odznova.
- 28 Znenie článku 15 nariadenia č. 659/1999 teda neposkytuje žiadnu informáciu o existencii prípadnej podmienky oznámenia úkonu príjemcovi pomoci pre to, aby nastalo prerušenie premľacej doby.

- 29 Napriek tomu je potrebné overiť, či takáto podmienka nevyplýva z cieľa sledovaného predmetným článkom 15.
- 30 V tejto súvislosti z odôvodnenia č. 14 nariadenia č. 659/1999 vyplýva, že z dôvodov právnej istoty premlčacia doba zamedzuje vymáhaniu protiprávnej pomoci, ktoré už nemožno nariadiť. Takto má premlčacia doba za cieľ okrem iného ochrániť určité zainteresované osoby, medzi nimi dotknutý členský štát a príjemcu pomoci.
- 31 Tieto zainteresované osoby majú skutočne praktický záujem na tom, aby boli informované o úkonoch uskutočnených Komisiou, ktoré môžu prerušiť premlčanie.
- 32 Tento praktický záujem však nemôže mať za následok podriadenie uplatnenia článku 15 ods. 2 druhej vety nariadenia č. 659/1999 podmienke, že predmetné úkony budú oznámené príjemcovi pomoci.
- 33 Konanie stanovené článkom 93 ods. 2 Zmluvy je vedené totiž najmä medzi Komisiou a dotknutým členským štátom. Je začaté proti tomuto štátu a nie proti príjemcom (pozri v tomto zmysle rozsudok z 24. septembra 2002, Falck a Acciaierie di Bolzano/Komisia, C-74/00 P a C-75/00 P, Zb. s. I-7869, body 81 a 83).

- 34 Iste, judikatúra priznala príjemcovi pomoci určité procesné práva. Tieto procesné práva však majú za cieľ umožniť príjemcovi poskytnúť informácie Komisii a uplatniť svoje tvrdenia, ale neudelujú mu postavenie účastníka konania.
- 35 Teda aj za predpokladu, že by postavenie účastníka konania mohlo odôvodňovať podmienku oznámenia, postačuje konštatovať, že príjemca pomoci nemá toto postavenie.
- 36 S ohľadom na vyššie uvedené Súd prvého stupňa nevykladal článok 15 nariadenia č. 659/1999 nesprávne, keď prijal záver, že premlčacia doba mohla byť prerušená úkonom, ktorý nebol oznámený príjemcovi pomoci, v danom prípade žiadosťou o informácie zo 17. januára 1997.
- 37 Je pravdou, že ani skutočnosť, že príjemca nemohol mať legitímnu dôveru v zákonnosť pomoci, ani skutočnosť, že desať rokov po poskytnutí pomoci nariadenie č. 659/1999 ešte nebolo účinné, nepredstavujú nevyhnutné etapy pre to, aby bolo možné dospieť k tomuto výkladu. Tieto konštatovania však nemajú vplyv na dôvodnosť tohto výkladu.
- 38 Odvolací dôvod preto musí byť zamietnutý ako nedôvodný. Je teda potrebné odvolanie zamietnuť.

O trovách

- ³⁹ Podľa článku 69 ods. 2 rokovacieho poriadku uplatniteľného na základe článku 118 tohto istého rokovacieho poriadku na konanie o odvolaní účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Podľa článku 69 ods. 5 tretieho pododseku predmetného rokovacieho poriadku, ak žiaden z účastníkov nenavrhol, ako má Súdny dvor rozhodnúť o náhrade trov konania, každý účastník konania znáša svoje trovy. Keďže Komisia nenavrhol, aby bol Scott zaviazaný na náhradu trov konania, je potrebné rozhodnúť tak, že každý z účastníkov znáša svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (prvá komora) rozhodol a vyhlásil:

- 1. Odvolanie sa zamieta.**
- 2. Scott SA a Komisia Európskych spoločenstiev znášajú svoje vlastné trovy konania.**

Podpisy